

De Ster

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen der laatste Dagen.

Daarom, afgelegd hebbende alle vuiligheid en overvloed van boosheid, ontvangt met zachtmoedigheid het woord dat in u geplant wordt, hetwelk uwe zielen kan zalig maken. En zijt daders des woords en niet alleen hoorders, enzelve met valsche overlegging bedriegende.

JAKOBUS 1 : 21, 22.

No. 2.	Abonnementsprijs per jaar: .	7e Jaargang
15 Januari.	Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.	1902.

Wederorganisatie van het Eerste Presidentschap.

Openingsredevoering van Pres. Joseph F. Smith, voor de buitengewone Conferentie van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen, in den Tabernakel te Salt Lake City, voormiddag 10 Nov. 1901.

Vervolg en Slot van Bldz. 4

De Heer zegt:

„Ten Eerste, Ik geef aan u Hyrum Smith, een patriarch voor u te zijn, om de verzegelende zegeningen van mijn Kerk te houden, zelfs den Heiligen Geest der belofte, waardoor gij verzegeld zijt tot den dag van verlossing, dat gij niet moogt vallen, niettegenstaande de ure van verzoeking welke op u moge komen.”

Het moge vreemd geacht worden, dat de Heere voor alles eerst den Patriarch zou geven; nochtans weet ik niet eenige wet, eenige openbaring of enig gebod van God, welke ooit gegeven is geworden door een van de Profeten of Presidenten van de Kerk, welke het tegenovergestelde te kennen geeft. Terzelfder tijd is het ons wel bekend dat deze order niet geheel nauwkeurig gevolgd is, vanaf den dag dat wij in deze valleien kwamen tot nu toe — en wij zullen op heden nog geene verandering maken. Doch wij zullen het eerst in overweging nemen; wij zullen over hetzelfde bidden, wij zullen de gedachte van den Geest van God aangaande hetzelfde verkrijgen, zoowel als aangaande andere onderwerpen en vereenigd zijn voordat wij eenige handeling doen, welke verschilt met datgene hetwelk gedaan is.

De openbaring zegt verder:

„Ik geef aan u mijnen dienstknecht Joseph, om te zijn een Presideerende Ouderling over mijne geheele Kerk, een Vertaler, een Openbaarder, een Ziener en Profet.

„Ik geef aan hem voor raadgevers mijn dienstknecht Sidney Rigdon en mijn dienstknecht William Law, dat zij een Quorum en het Eerste Presidentschap moge uitmaken de orakelen voor mijne geheele Kerk te ontvangen.

„Ik geef aan u mijn dienstknecht Brigham Young, om een President te zijn over de Twaalf reizende Raden.

„Welke Twaalf de sleutelen houden, de autoriteit van mijn koningrijk te openen op de vier hoeken van de aarde, en daarna mijn woord tot elk kreaatuur te zenden;

Zij zijn -- Heber C. Kimball, Parley P. Pratt, Orson Hijde, William Smith, John Taylor, John. E. Page, Wilford Woodruff, Willard Richard, George A. Smith;

„David Patten heb Ik tot mijzelven genomen; ziet, zijn Priesterschap neemt niemand van hem; doch, voorwaar ik zeg tot u, een ander moge aangewezen worden tot dezelfde roeping.

„En wederom, Ik zeg tot u, Ik geef aan u een Hoogen Raad, voor den hoeksteen van Zion;

„namelijk; Samuel Bent, H. G. Sherwood, George W. Harris, Charles C. Rich, Thomas Grover, Newel Knight, David Dort, Dunbar Wilson; (Seymour Brunson heb ik tot mijzelve genomen, niemand neemt zijn Priesterschap van hem, doch een ander moge in zijne plaats aangewezen worden in hetzelfde Priesterschap, en voorwaar ik zeg u, laat mijn dienstknecht Aäron Johnson in deze roeping verordineerd worden in zijne plaats), David Fullmer, Alpheus Cutler, Wilham Huntington.

„En wederom, Ik geef aan u Don. C. Smith, een president te zijn over het quorum van de Hoogepriesters;

„Welke ordinantie ingesteld is voor het doel om diegenen bekwaam te maken welke aangewezen zullen worden bestendige presidenten of dienstknechten van de verschillende Ringen te zijn welke buitenaf verspreid zijn.

„En zij moge eveneens reizen, indien zij zulks verkiezen doch veeleer verordineerd worden tot bestendige presidenten, dit is hun ambt van hun roeping, zegt de Heer uw God.

„Ik geef aan hem Amasa Lyman, en Noah Pachard voor raadgevers, dat zij mogen presideeren over het Quorum van Hoogepriesters van mijne Kerk, zegt de Heer.

„En wederom, Ik zeg tot u, Ik geef aan u John A. Hicks, Samuel Williams, en Jesse Baker, welk Priesterschap is te presideeren over het Quorum van Ouderlingen, welk Quorum ingesteld is voor bestendige ambtsdienaars te zijn, niettemin mogen zij reizen, nochtans zij zijn verordineerd bestendige ambtsdienaars tot mijne Kerk te zijn, zegt de Heer.

„En wederom, Ik zeg tot u, Ik geef tot u Joseph Young, Josiah Butterfield, Daniel Miles, Henry Herriman, Zera Pulsipher, Levi Hancock, James Foster, over het Quorum van de Zeventigers te presideeren.

„Welk Quorum ingesteld is voor reizende Ouderlingen om getuigenis van mijnen naam in de gehele wereld te geven, waar ook

de reizende Hooge Raad, mijne Apostelen, hen zenden zal een weg voor mijn aangezicht bereiden.

„Het verschil tusschen dit Quorum en het Quorum van Ouderlingen is, dat de eene is voortdurend te reizen, en de andere is om van tijd tot tijd over de kerken te presideeren; de een heeft de verantwoordelijkheid van tijd tot tijd te presideeren, en de andere heeft niet de verantwoordelijkheid te presideeren, zegt de Heer uw God”.

De zeventigers hebben geen verantwoordelijkheid om te presideeren. Het is niet de roeping of de plicht van hun ambt te presideeren. Zij zijn reizende Ouderlingen, en zijn om het Evangelie te prediken aan de wereld, onder het bestuur van de Twaalf Apostelen, welke de reizende Hooge Raad van de Kerk uitmaken, en welke bijzondere getuigen van Jezus Christus tot de geheele wereld zijn.

„En wederom, Ik zeg tot u, Ik geef u Vinson Knight, Samuel H. Smith en Shadrach Roundy, indien hij het wilt ontvangen, over het bisdom te presideeren; een kennis van genoemd bisdom is aan u gegeven in het Boek van Leeringen en Verbonden.

„En wederom Ik zeg tot u, Samuel Rolfe en zijn raadgevers voor Priesteren, en de president van de Leeraars en zijn raadgevers, en eveneens de president van de Diakenen en eveneens de president van den Ring en zijn raadgevers;

„De voorgaande ambten en de sleutelen daarvan heb ik aan u gegeven voor behulpzels en gouvernementen, voor het werk der bediening en de volmaking van mijne H. iligeu;

„En een gebod geef ik u dat gij al deze ambten zult vervullen en de namen welke Ik genoemd heb goedkeuren of anders dezelve in mijne algemeene Conferentie afkeuren.”

Dit zijn de ambten van het Priesterschap gelijk als de Heer het heeft gegeven, en wij zijn voornemens zoo nauwkeurig als mogelijk is in de toekomst na te volgen, doch wij zullen zulke andere stappen nemen als goed en juist gedacht mogen worden ter rechter tijd. Deze dingen zullen van tijd tot tijd voorgesteld worden aan de algemeene jaarlijksche en halfjaarlijksche Conferentie van de Kerk, dat al de zaken van de Kerk gedaan mogen worden in overeenstemming met de wet van God, dat het volk de gelegenheid mocht hebben, datgene te bekrachtigen of af te keuren, hetwelk hen door de gedachte van den Geest wordt ingegeven door diegenen welke geplaatst zijn om te presideeren, en dat alle dingen door algemeene toestemming mogen gedaan worden.

Het is het voornemen dezen namiddag voor deze Conferentie, de veranderingen voor te stellen welke in de weinige laatste dagen gemaakt zijn. Al de autoriteiten van de Kerk zullen aan u niet voorgesteld worden in deze conferentie, om deze eenvoudige reden, dat zij alreeds ondersteund geworden zijn in de geregelde halfjaarlijksche Conferentie van de Kerk, Wij zullen, in hoofdzaak, slechts diegenen voorstellen welke geroepen zijn geworden vacante plaatsen te vervullen en voor u datgene brengen dat gedaan

is geworden ten einde de organisatie van het Priesterschap te voltooien. Deze zaken en zoo min als mogelijk is, zullen voor uwe handeling in deze conferentie voorgesteld worden. Wij zijn voornemens dat het Priesterschap op deze vraagstukken bij Quorum zal stemmen. Het Eerste Presidentschap der Kerk zal eerst haar gedachte uitdrukken, aldus aantoonende ten minste tot in zekere mate, de gedachte van den Geest en de ingevingen van het hoofd. Dan zal het voorstel aan de Apostelen voorgesteld worden, voor hun te toonen hun gewilligheid of anders de handeling van het Eerste Presidentschap te ondersteunen. Dan zal het gaan tot de Patriarchen, en zij zullen het voorrecht hebben hunne gewilligheid te toonen de handeling welke gedaan geworden is te ondersteunen; dan tot de Ring-Presidenten en hunne raadgevers en de Hooge Raadgevers; dan tot de Hooge Priesters (dat ambt in het Melchisedeksche Priesterschap welke de sleutelen van presidentie houdt.); daarna, de reizende Ouderlingen — de Zeventigers — zullen geroepen worden hunne gevoelens uit te drukken en dan de Biddenden van de Kerk en het lagere Priesterschap, en na hen de geheele vergadering. Al de leden van de Kerk welke tegenwoordig zijn zullen het voorrecht hebben hunne inzichten uit te drukken, in betrekking tot de zaken welke zullen voorgesteld worden, door stemming door het opstaan en het opheffen van de hand.

Wij zijn voornemens deze order van het Priesterschap dezen namiddag na te volgen. Wij wenschen dat het volk stipt zal zijn in het zamenkomen en voor alles de regelingen in acht te nemen welke gemaakt zullen worden. Indien elkeen zijne of haar plicht wil doen, zoo zal er geen verwarring zijn, doch er zal orde in het huis van God zijn. Het huis van den Heer is een huis van orde, en wij verwachten dat dit huis, hetwelk een huis van God is, een huis van orde zijn zal, en wij zullen de zaken in de juiste orde doen.

God zegene de Heiligen der laatste Dagen. De Heere Almachtige zegene Zijne dienstknechten de Apostelen en Zijne dienstknechten het Eerste Presidentschap van de Kerk, en al degenen welke voor den welvaart van Zion arbeiden en voor de vestiging van gerechtigheid in de harten van het volk. God zegene de armen en behoeftigen, de vaderloozen en de weduwen en zij welke treuren en ter nedergebogen zijn vanwege droefheid en het verlies van hunne geliefden. Moge de Heer hen zegenen en vertroosten, hunne geesten opbeuren, hun hoop, vreugde en vertroosting geven in de verwachting van de heerlijke toekomst welke hen wacht, beide in tijd en in eeuwigheid; want niemand kan voorzeggende voorzien de heerlijke dingen welke het volk van God wacht, indien zij slechts getrouw zijn. Het is niet in het hart des menschen gedrongen, noch heeft het oog gezien, noch het oor gehoord, de grootheid en volheid en de heerlijkheid van God hetwelk de getrouwe aan de andere zijde van den sluier ontvangen. God zegene u, is mijn gebed in den naam van Jezus. Amen.

HET BOEK VAN MORMON.

Een bewijs dat Joseph Smith geïnspireerd was.

Zijn inhoud.

Voordat de Kerk van Jezus Christus georganiseerd was, bracht de Profeet Joseph Smith een boek voort. — het merkwaardigste werk der eeuw. Zijne strekking is, een verslag te geven van het oude geslacht van het Amerikaansche vasteland en de handelingen van den Heere met hen. De Profeet maakte bekend dat het door de macht van God vertaald was van de geschriften welke op platen gegraveerd waren, die het aanzien van goud hadden. De platen werden gevonden begraven ter zijde van een heuvel, in den staat New York, en de plaats waar zij zich bevonden was aan den prof et door een engel geopenbaard.

Deze verklaring van den oorsprong van het boek, genaamd het Boek van Mormon, was bovenmate onwaarschijnlijk voor velen van hen welke dit hoorden, want engelen hadden reeds sedert lang opgehouden om de menschen-kinderen te bezoeken; en het was hun geleerd geworden dat de tijd van profeten en openbaringen voorbij was. Doch het feit, dat het boek bestond kon niet geloochend worden, want het was gedrukt en in de wereld gepubliceerd. Joseph Smith of eenig ander mensch of menschen te beschuldigen dat zij het schreven met het doel om te bedriegen, zou gelijk zijn met bovenmenselijke wijsheid en bekwaamheid aan hen toe te schrijven, welke alleen in het bezit zijn van hemelsche wezens. Men zou hem mindere bovennatuurlijke bekwaamheid toeschrijven, indien wij zijne eigene beweringen aannemen, dat hij slechts van den Heer geïnspireerd was om het boek voort te brengen; want al de geleerden der wereld konden door hunne eigene wijsheid zulk een werk als het Boek van Mormon niet voortbrengen. Als bewijs voor deze bewering is het slechts noodig met den inhoud van het boek bekend te worden. Indien iemand slechts de moeite wil doen om het te lezen, dan zal hij bemerken, dat het in het verloop van de geschiedkundige beschrijving welke het bevat, vele geschiedkundige feiten en ontelbare aardrijks- en aardkundige verklaringen geeft. Bovendien leert het godsdienststelsels kennen en deelt het vele profetiën mede.

*Onmogelijk om hetzelve zonder Goddelijke
hulp te schrijven.*

Nu, denk eens na, wat eene onmogelijke taak het voor iemand zou zijn, zonder goddelijke hulp een geschiedkundig verhaal van dien aard te schrijven. Het is gevuld met honderden verklaringen van geschiedenis, aardrijkskunde, aardkunde en godsdienst, en bevat niet ééne bewering ten opzichte van een van deze onderwerpen welke niet geheel in overeenstemming is met datgene wat van hen bekend is. Men moge in het midden brengen dat

door veel onderzoek het voor een schrijver mogelijk zou zijn zulks te doen; zijn verklaringen zijn eveneens in overeenstemming met elk feit ten opzichte van de onderwerpen welke het aanhaalt, welke bekend geworden zijn sedert de vele jaren van onderzoek sinds het Boek uitgegeven werd, en dit wel in deze eeuw van critisch onderzoek.

Wederom, het boek bevat zoo veel te lezen als het Oude Testament. Het is een samenhangende onafgebroken geschiedenis van een volk vóór den tijd van duizend jaren, oorspronkelijk geschreven door een opvolging van geschiedschrijvers. Feiten welke door één schrijver verhaald worden, wordt zeer dikwerf door een anderen schrijver aangehaald, zoodat het geen gemakkelijke taak voor een zorgvuldig schrijver zou zijn, met al de bekwaamheid welke een mensch instaat is om uit te oefenen, een werk van zulk eene aard en uitgebreidheid te ontwerpen zonder tegenstrijdigheden in hetzelfde te maken.

Profetiën in het Boek van Mormon.

Welk succes een bedrieger ook moge hebben in het misleiden van het volk met een verduideligd boek, er zijn toch sommige dingen welke hij niet kan doen. Indien hij slagen zou om het boek in overeenstemming te brengen met alle bekende waarheden in geschiedenis, wetenschap en godsdienst, zoo zou het nochtans onmogelijk zijn om juiste voorspellingen te doen aangaande de toekomst. Deze macht bezit niemand, tenzij het op hem van den Heere bevestigd is. Het Boek van Mormon kan daarom niet onder menschenlijke bedriegerijen gerangschikt worden, want het bevat profetiën welke nog niet vervuld waren ten tijde als het uitgegeven werd, doch welke sedert dien tijd in vervulling kwamen.

Sprekende van de voortkoming in de afgelopen eeuw van het verslag hetwelk hij zamenstelde zegt de Profeet Mormon.

„En het zal komen in eenen dag wanneer het bloed der Heiligen tot den Heere zal roepen, om reden de geheime vereenigingen en de werken der duisternis.”

Het Boek van Mormon was gedrukt voordat de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der laatste Dagen georganiseerd was, zoodat te dien tijd het niet zonder inspiratie gezegd kon worden, dat het bloed der heiligen in deze eeuw tot den Heer zou roepen, vanwege de werken der duisternis. Er was in dien tijd geen godsdienstvervolging; doch het duurde niet lang voordat het bloed van vele der Heiligen der laatste Dagen vergoten werd, als een gevolg van vervolging.

Een Bijbel! Een Bijbel!

De Profeet Nephi, sprekende eveneens over het tijdperk wanneer dit verslag in den laatsten tijd geopenbaard zou worden, en wanneer de Heer voort zou gaan om Zijn verkozen volk, het huis van Israël, te herstellen, schreef de woorden van den Heer neder, als volgt:

„En mijne woorden zullen voortsissen tot de einden der aarde, als eene banier voor het volk, hetwelk van het huis Israëls is. En om reden mijne woorden voortsissen, zullen velen van de heidenen zeggen. Een bijbel, een bijbel, wij hebben een bijbel en er kan geen andere bijbel wezen”.

Sedert het Boek van Mormon uitgegeven werd, is het woord des Heeren voortgegaan „tot de einden der aarde,” en de Heiligen der laatste Dagen welke Zijn woord gedragen en bijna in elk land bekend gemaakt hebben, zijn gewoonlijk beantwoord met deze woorden „Een Bijbel! een Bijbel! Wij hebben een Bijbel, en daar kan geen andere Bijbel zijn” Het algemeene geloof is dat den Bijbel het eenige boek is hetwelk bestaat en hetwelk het woord des Heeren bevat.

Profetie van Jesaja.

De Profeet Nephi herhaald de voorspelling welke vervat is in het negen en twintigste hoofdstuk van Jesaja, aangaande het voortkomen van een boek en waarvan de Heiligen der laatste Dagen verklaren dat het betrekking heeft op het Boek van Mormon. De profetie is als volgt:

„Daarom is u lieden alle gezicht geworden als de woorden van een verzegeld boek, hetwelk men geeft aan een die lezen kan, zeggende: Lees toch dit; en hij zegt; Ik kan niet want het is verzegeld; of men geeft het boek aan een, die niet lezen kan zeggende: Lees toch dit, en hij zegt: Ik kan niet lezen. Want de Heer heeft gezegd: „Daarom dat dit volk, tot Mij nadert met zijnen mond en zij Mij met hunne lippen eeren, doch hun hart verre van Mij doen, en hunne vreezen, waarmede zij Mij vreezen, menschengeboden zijn die hun geleerd zijn. Daarom, zie, ik zal voorts wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan en het verstand zijner verstandigen zal zich verbergen.... En te dier dagen zullen de dooven hooren de woorden des Boeks; en de oogen der blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien; (Jesaja 29: II, 12, 13, 14, 18).

Het eerste gedeelte van deze profetie was letterlijk vervuld toen een man, Martin Harris genaamd, met toestemming van Joseph Smith, eenige copiën van de figuurteekens waarvan het Boek van Mormon vertaald was -- de „woorden van een boek” -- tot Professor Anthon, een professor in vreemde talen in de stad New-York, deze laatste gaf de volgende verklaring, „Ik kan een verzegeld boek niet lezen.” Onwetend bezigde hij bijna dezelfde woorden van de voorspelling van Jesaja.

„En het boek, is gegeven aan hem die niet lezen kan,” dit was vervuld toen het boek aan Joseph Smith een ongeleerden knaap gegeven was. Hoe nauwkeurig deze profetie vervuld werd, blijkt uit het feit dat de woorden van het boek, aan een man gegeven werden, welke in talen geleerd was, terwijl het boek zelf aan hem was gegeven die dat niet kon lezen.

Dat gedeelte van de profetie hetwelk luidt:

„Daarom, zie, ik zal voorts wonderlijk handelen met dit volk wonderlijk en wonderbaarlijk”, wordt eveneens vervuld. Het werk door den Heer gedaan, door middel van zijn dienstknecht Joseph

Smith en de Heiligen der laatste Dagen, wordt beschouwd als een wonderbaar werk zelfs door diegenen welke niet gelooven dat hij een profeet van God was, noch dat de Heiligen der laatste Dagen van den Hemel geïnspireerd zijn, want dit werk trekt de aandacht van de geheele wereld. Een bekendheid met hetgeen de Heer gedaan heeft en met datgene wat thans door hunne bediening gedaan wordt, is van voldoende belang om een „wonderbaar werk en een wonder”, genaamd te worden. „Het Evangelie is bijna in alle beschaafde en in vele der onbeschaafde natiën gepredikt, een Kerk is gevestigd geworden welke de aandacht van de geheele wereld trekt, en hare naam en die van den profeet zijn onder elke natie bekerd; een staat is gevestigd geworden welke de bewondering gewekt heeft van allen die met dezelve bekend zijn; menschen van alle natiën zijn te zamen vergaderd geworden, om dezen staat zamen te stellen; en duizenden Zendelingen worden uitgezonden om aan de menschenkinderen de blijde tijdingen van dit „wonderbare werk”, bekend te maken.

Sedert de herstelling in deze laatste Dagen van het Evangelie met al zijne zegeningen, is het overige der aangehaalde woorden bewaarheid geworden. De dooven zijn genezen geworden en in staat gesteld om de „woorden van het boek te hooren”, en de blinden hebben het gezicht ontvangen, en zijn aldus in staat gesteld om uit de „donkerheid en duisternis te zien”.

Het Boek geeft een toets van zijn Waarheid.

Het laatste hoofdstuk in het Boek van Mormon bevat deze woorden:

„En wanneer gij deze dingen zult ontvangen” (de verslagen welke het Boek van Mormon bevat) „wil ik u vermanen dat gij den eeuwigen Vader in den naam van Christus zondet vragen of deze dingen niet waarachtig zijn; en indien gij met een oprecht hart vraagt, met een oprecht voornemen, en geloof hebt in Christus, zoo zal Hij de waarheid er van aan u bekend maken door de kracht des Heiligen Geestes.”

Hier is een belofte welke geen bedrieger zou durven maken, want hij kon niet verwachten dat zulks vervuld zou worden en zou slechts een middel verschaffen om zijn bedrog te ontdekken.

De geest waarin het Boek van Mormon geschreven is, is van dien aard, dat het den lezer den indruk geeft van de oprechtheid en ernst van den schrijver. De taal van hetzelfde is zeer duidelijk, hetwelk toont dat de schrijver geen poging tot letterkundige verfraaiing gedaan heeft, doch slechts één doel voor oogen had, hetwelk was; de eenvoudige feiten mede te deelen en het Evangelie duidelijk te maken voor het nut der menschenkinderen. De stijl waarin het geschreven is, is op zichzelf eigenaardig en verschilt van andere geschriften welke thans bestaan. Deze feiten betreffende het karakter van het boek bewijst zijne echtheid.

(Wordt vervolgd).

De Ster.

Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

SYLVESTER Q. CANNON, 120 Izaäk Hubertstraat, Rotterdam.

Het Beginsel der Tiende.

Het volmaakte, goddelijke plan voor de zaligheid en verhooging in het koninkrijk der hemelen van alle degenen welke daaraan gelooven en gehoorzamen, was vóór de grondlegging der wereld bereid. Het was een deel van dit ontwerp dat Adam, de Patriarch van het menschelijke geslacht de wet zou overtreden, en dat in het midden des tijds, Jezus Christus zou komen als een rantsoen voor de menschen om ze te bevrijden van die overtreding en den weg te openen in dién tijd tot het eeuwige leven. In alle de verscheidene bedelingen van de autoriteit van God door rechtvaardige mannen hier op aarde, heeft Hij Zijnen Wil en het Plan van Zaligheid in minder of meerdere mate bekend gemaakt. In de bedeling van de volheid der tijden echter, zijn alle beginselen, verordeningen, verbonden en machten welke in al de vroegere bedelingen van het woord des Heeren geopenbaard waren, wederom in de volle mate hersteld om „alles tot één te vergaderen in Christus, beide dat in den hemel is en dat op de aarde is”. Beginselen en wetten zijn in de Kerk van Christus in deze laatste dagen ingesteld welke in den tijd van Oude Israël gegeven waren, zoowel als tusschen dien tijd en den dag hunner verwoesting als eene natie, nadat zij hunnen Verlosser gekruisd hadden. Deze inzettingen worden in de Kerk gesteld om alle zijden van de menschen-natuur te ontwikkelen, hem opoffering en zelfverloochening te leeren, en een vast vertrouwen in Zijnen Hemelschen Vader te doen opgroeien, hetwelk hem tot leven en zaligheid zal brengen.

De wet der tiende is eene inzetting welke aan het Priesterschap van God verbonden is geweest van vroegere eeuwen. Dat het niet alleen was beperkt tot de bedeling van Mozes is merkbaar in het voorbeeld van Abraham, den vader der geloovigen, welke van de verovering der vijf koningen met al de have terugkeerende, Melchisédek, Koning van Salem, en priester des allerhoogsten God, tegemoet kwam. Dezelve zegende Abraham en ontving van hem de tiende van alles. Verder is het treffend voorbeeld van Jacob als hij op weg was naar het Oosten, en in een gezicht des nachts openbaring van den Heer verkreeg. Des morgens vroeg opstaande beloofde hij eene gelofte zeggende: „Wanneer God met mij geweest zal zijn, en mij behoed zal hebben op dezen weg, dien ik reize, en mij gegeven zal hebben brood om te eten, en kleederen om aan te trekken. zoo zal de Heere mij tot een God zijn. En deze steen, dien ik tot een opgericht teeken gezet heb, zal een huis Gods wezen, en van alles wat Gij

mij geven zult zal ik U voorzeker de tienden geven!" Deze wet werd verder aan de kinderen van Israël onder Mozes bevolen, dat dezelve door hen in stiptheid onderhouden zou zijn. De Profeet Maleachi door openbaring des Heeren bestrafte Zijn volk voor het verzuimen hunner plichten jegens hunnen God en Vader, en beloofde rijke zegeningen als gevolg van volkomene gehoorzaamheid aan deze wet: „Brengt al de tienden in het schathuis, opdat er spijs zij in mijn huis; en beproeft Mij nu daarin, zegt de Heere der heirscharen, of ik U dan niet opendoen zal de vensteren des hemels, en u zegen afgieten, zoodat er geene schuren genoeg wezen zullen”.

Christus bevestigde deze inzetting in verband met andere beginselen van het Evangelie, toen hij de schriftgeleerden en Farizeën berispten omdat zij de beginselen maar gedeeltelijk gehoorzaamden, zeggende: „Wee u, gij schriftgeleerden en farizeën, gij geveinsden! want gij vertient de munte en de dille, en den komijn, en gij laat na het zwaarste der wet, namelijk het oordeel, en de barmhartigheid, en het geloof. Deze dingen moest men doen en de andere niet nalaten”.

In de tegenwoordige bedeeing van het Evangelie is de wet der tiende wederom gegeven, en het onderhouden van dezelve is eene der eerste plichten van de Heiligen der laatste Dagen. In het jaar 1811 gaf de Heer door den Profeet Joseph Smith, de volgende verklaring: „Ziet, nu is het heden genoemd (tot de komst van den Zoon des menschen) en voorwaar het is een dag van offerande, en een dag voor het verfiene van mijn volk; want hij die vertient is zal niet verbrand worden, want na heden komt de verbranding (d. w. z. bij de komst van den Zoon des menschen) want voorwaar zeg Ik, morgen” — (d. i. bij Zijne komst) — „alle de hoogmoedigen en zij welke goddelooslijk doen, zullen als stoppel zijn; en Ik zal ze verbranden want Ik ben de Heere der heirscharen”. Door deze openbaring is het duidelijk verklaard dat diegenen welke onder zijn volk gerekend zijn en toch veronachtzamen Zijne geboden te onderhouden, zullen niet voorspoedig zijn en zullen oordeelen op zich brengen. Verder is het geopenbaard dat zij hunne namen niet opgeschreven zullen hebben in het „Boek van de Wet van God”. Terwijl degenen welke hun hart en ziel overgeven om den Heere te dienen en Hem in alles na te volgen zullen rijkelijk beloond worden in het tijdelijke zoowel als het eeuwige. Zij zullen onder de rechtvaardigen gerekend worden.

Nadat deze verklaring gegeven werd was er voor eenen tijd geen rechtstreeksch gebod daaraanvolgende bevolen. Maar gelijk alle belangrijke beginselen, moest het met de voorgangers der bedeeing beginnen. Alzoo, de Profeet Joseph Smith en Olivier Cowdery maakten op den 29 November 1834, van zich zelve eene belofte en verbond. In de levensbeschrijving van Joseph Smith wordt het verhaald: „Na begonnen te zijn en ons bij deze gelegenheid te verheugen voor den Heer, stemden wij toe om het volgende verbond met den Heere te maken, namelijk: Dat indien de Heere ons in onze

zaken wil voorspoedig maken, en den weg voor ons openen, dat wij mogen middelen verwerven om onze schulden te betalen, dat wij of Zijn volk niet bekommerd noch in verachting voor de wereld gebracht zijn; dan, van alles wat Hij ons geven zal, zullen wij een tiende deel geven, tot onderhoud van de armen, of waarvoor Hij zal gebieden; en dat wij zullen getrouw zijn over datgene wat Hij ons toevertrouwd heeft, dat wij veel mogen verkrijgen; en dat onze kinderen na ons zullen herinneren *dit heilig verbond* waar te nemen; en dat onze kinderen na onze kindskinderen van hetzelfde mogen weten, hebben wij onze namen met onze eigene handen geteekend.

„JOSEPH SMITH JUN.,

„OLIVER COWDERY”.

Van dien tijd af werd dat beginsei onderricht, maar het was niet vóór vier jaren later dat de bepaalde wet der tiende gegeven was. Het volgende is eene „Openbaring door den Profeet Joseph te Far West, Missouri, 8 Juli 1838, in antwoord op de vraag: O Heere, toon uwen knechten hoeveel gij vereischt van de bezittingen van het volk voor een tiende?

„Voorwaar, aldus zegt de Heere, Ik vereisch dat al hunne buiten noodzakelijke eigendommen in de handen van den bisschop mijner Kerk in Zion gegeven zouden worden, voor de opbouwning van mijn huis, en voor het leggen van den grondslag van Zion en voor het Priesterschap en voor de schulden van het Presidenschap mijner Kerk; en dit zal het begin zijn van het verdienen van mijn volk; en daarna, degenen welke aldus verdiend geworden zijn, zullen een tiende van al hunne inkomsten jaarlijksch betalen; en dit zal eene vaste wet tot hen voor eeuwig zijn, voor mijn heilig Priesterschap, zegt de Heere.....

En ik zeg tot U, indien mijn volk neemt deze wet niet waar, om dezelve heilig te bewaren, en door deze wet het land van Zion tot mij heiligen, opdat mijne inzetten en oordeelen kunnen daarin bewaard worden; opdat het meest heilig zij, ziet, voorwaar zeg Ik u, het zal niet een land van Zion tot U zijn.”

De Heer vereischt van Zijn volk gehoorzaamheid en offerande. Op deze wijze zullen zij hunne vleeschelijke natuur beheerschen en nader tot Hem komen en Zijne wegen beter leeren kennen. De voornaamste reden voor het gehoorzamen van dit, als van alle andere geboden van het Evangelie, is dat God het bevolen heeft. Maar, dit is een gebod met eene belofte dat door volkomen gehoorzaamheid de tijdelijke en geestelijke zegeningen des Hemels worden uitgestort op de getrouwen. De tijdelijke zijn nauw verbonden aan de geestelijke dingen van het plan van zaligheid en de eene hangt van de andere af. Nu, aan het begin van een nieuw jaar is het van groot belang voor een iegelijk om zich zelven te onderzoeken of hij in het verledene dit of andere beginselen verzuimd heeft. Laten wij dit jaar beginnen met het vaste besluit in dit, zoowel als in elk opzicht, getrouw en standvastig te zijn van nu

en voortaan tot het einde, opdat wij de goedkeuring en zegen van onzen Hemelschen Vader mogen wegdragen, en door onze reine onzelfzuchtige handelingen voorbeelden voor alle menschen zijn en hen tot kennis der waarheid leiden.

Het Bloedbad te Haun's Mill.

Van Missouri vervolging door B. H. ROBERTS.

De Heiligen in den Staat van Missouri, Ver. Staten van Noord-Amerika, ondergingen in 1833 hevige vervolgingen, zoowel van sommige autoriteiten van den Staat als van benden van hunne vijanden. Een der verschrikkelijkste voorvallen van haat en moordzucht van die dagen, vond plaats in de nederzetting genaamd Haun's Mill, hetwelk tusschen 10 à 12 Eng. Mijl van de stad Far West aan den zuidelijken oever van Shoal Creek gelegen was, welke laatste zich in de Grand Rivier uitstort.

Er waren ongeveer dertig familiën der Heiligen te Haun's Mill gevestigd, waarvan verscheidene slechts kortelings van de Oostelijke Staten gekomen waren en in hunne wagens of tenten gekampeerd waren, aan de achterzijde van een oude smederij, belendende aan den molen.

De oevers van den stroom waren hier en daar met verspreide boomen en kreupelhout begroeid, terwijl op eenigen afstand van de oevers van den stroom de scherpe rollende prairie zich voor het oog ontsloot, welke algemeen is in dat gedeelte van Missouri.

Dit kleine lichaam van Heiligen was door die benden reeds voor eenigen tijd bedreigd en waren daarom op hunne hoede. Op den acht en twintigsten October echter, zond Kolonel Jennings van Livingston graafschap, wiens benden van roofzuchtigen het meest den vrede en de veiligheid van de Heiligen bedreigden, een van zijne mannen naar de nederzetting om een vredesverdrag te sluiten. Deze vredesvoorslag werd door de Heiligen met blijdschap aangenomen, en in werkelijkheid, was dat hetgene waar voor zij het meest baden. Daar zou onderlinge verdraagzaamheid zijn en elke partij zou al zijne kracht inspannen verdere vijandelijkheden te voorkomen. Daar waren echter nog andere benden in die nabijheid welke niet betrokken waren in de vredesovereenkomst tusschen de Heiligen en Kolonel Livingston. Vandaar bleven de broederen in de kleine nederzetting aan de Shoal Creek onder de wapenen.

De dertigste October, de dag waarop het vreeselijke treurspel plaats vond, was zooals eenige der overlevenden getuigden een hoogst schoone dag: één van die midden-zomersche dagen wanneer rookachtige mist aan den horizon hangt — het zekere teeken van den Indiaanschen zomer; wanneer de zon met al hare pracht schijnt, doch zonder die brandende hitte van Augustus; wanneer de zachte bries ritselt door het rijpende graan en zachtjes de bladeren der boschjes beweegt welke door de vroege vorst en herfst zon het aanschijn hebben van purper en goud.

Het vroolijk geluch der kinderen, als zij aan de oevers der Shoal Creek speelde, gemengd met de afgebroken zangen der moeders als zij hun dagelijkschen arbeid verrichtten, was zoete muziek voor de vaders welke den oogst inhaalde, of den molen bewaakten.

In hunne nabijheid scheen alles vrede te zijn, en geen voor-gevoel waarschuwde de Heiligen van hun naderend lot. Het brak op hen los gelijk de donder van een helderen hemel. De zon was meer als halfweg nedergedaald aan de westerkim, toen eenige van de wachts een groot getal gewapende mannen te paard met vollen spoed den molen zagen naderen. Zij kwamen door het verspreide geboomte aan den oever van den stroom tot aan het begin der prairie, alwaar zij zich in een drie vierde van eene curée formeerden met een voorhoede. David Evans snelde hen tegemoet, zwaaiende zijn hoed en roepende „vredel vredel!”

Doch er was geen vrede.

De Heiligen waren in die oogenblikken in den hoogsten staat van opgewondenheid, loopende naar elke richting; vele van de mannen namen hun toevlucht in de oude smederij nabij den molen. De aanvoerder van de bende, bestaande uit tweehonderden veertig man vuurde zijn geweer af, en na eene pauze van slechts eenige seconden werden ongeveer honderd schoten in de oude smederij en op diegenen gelost, welke in het geboomte vluchtten voor een schuilplaats. Daarna rende de bende tot bij de smederij en vurende hunne geweren tusschen de openingen in het hout, tot, zooals zij dachten allen gedood of doodelijk gewond waren. Zij traden toen de smederij binnen en vonden onder de dooden en stervenden Sardinus Smith, een knaap van ongeveer twaalf jaar, welke uit vrees en voor veiligheid onder een blaasbalg was weggekropen. Hij werd van uit zijn schuilplaats door een persoon met name Glaze weggesleurd, welke de tromp van zijn geweer op het voorhoofd der knaap plaatsende, letterlijk het bovenste gedeelte der hersenen van het hoofd schoot. Dit onmensch beroemde zich later schaamteloos op deze doemwaardige daad.

Zijn broeder Alma een knaap van acht jaar werd door de heup geschoten. Hij had gezien dat men zijn vader en broeder dood schoot en vreezeende dat indien hij zich bewoog, hij door deze hartelooze ellendigen eveneens gedood zou worden, zou hield hij zich te midden van de dooden bewegingloos, totdat hij de stem zijner moeder zachtjes in de duisternis zijn naam roepen. Zij verzorgde hem liefderijk, gebedvol, en maakte onder de inspiratie des hemels, zulks eene verzameling van kruiden en boomschors, waarmede zij zijne wond verbond, dat hij geheel herstelde en tot een manlijken leeftijd opgroeide, en tot zijn ouderdom voortleefde en eenige jaren geleden te Coalville, Summit Graafschap, Utah, overleed.

Thomas Mc.Bride, een oude grijze strijder van de Amerikaansche Revolutie, werd juist als hij voor het huis van den Heer Haun was door de bende ontmoet. De oude man, bevende meer van ouderdom dan van vrees, gaf zijn geweer over zeggende: „Spaar mijn leven, ik ben een Revolutionair soldaat.”

Doch het onmenselijke wezen, aan wien hij dit eenvoudige, zielroerend verzoek deed, hetwelk voldoende zou geweest zijn een hart als steen te bewegen, schoot den oudgediende met zijn eigen geweer ter neder, waarna zekere Rogers, van Davies-Graafschap, op hem aanviel en hem letterlijk aan stukken hakte met een oud snoeimes. Daar lag de oudstrijder van de Revolutie, bedekt met een twintigtal afzichtelijke wonden, waarvan één alleen voldoende geweest zou zijn aan zijn leven een einde te maken — zijne hersenen uit zijne gebroken schedel uitpuilende en zijne witte haren rood gekleurd met bloed! O, welk een hard lot voor één van die edele troep, welke de beste jaren van hun leven gaf voor den dienst van zijn vaderland, opdat vrijheid de verdrukking zou overleven!

Als de nachtelijke duisternis haar donkeren mantel over het afgrijselijke tooneel rondom Haun's Mill deed vallen, keerden diegenen terug welke in het geboomte waren, om te zien wat van hunne vrienden geworden was. Het was een vreeselijk treurige nacht, vrouwen zochten met vaneengescheurde harten hunne echtgenooten, moeders zochten te midden van de verminkte lijken naar hunne zonen. Volgens verklaring van de leiders der banden zelf, had elk van hen zeven schoten gelost, zoodat niet minder dan zestien honderd schoten gedaan waren op een gezelschap waar niet meer dan dertig mannen waren. Negentien van de mannen en knapen waren in deze onmenselijke slachting in eens gedood, en ongeveer twaalf of vijftien meer of minder zwaar gekwetst. De weinige mannen welke met hun leven ontkwamen brachten den volgenden dag de lichamen van de verslagenen in een ouden kuil welke voor een wél gegraven was, en aldaar werden de vermoorden in der haast begraven, daar zij welke dit treurig werk volbrachten, in groote vrees verkeerden dat hunne aanvallers terug keeren zouden en de overigen van het leven berooven.

De Invloed der Wilskracht op de Gezondheid.

Ziekelijke menschen worden zichzelf en hunne omgeving een last. De gezonde verheugt zich in het leven, de zieke is zelden vergenoegd.

En toch schijnt ook voor hen de zon; ook voor hem luiden de zondagsklokken maar hij wil zich niet verheugen. Ja, indien hij gezond ware! En toch komt het louter op hem zelf aan; hij moet trachten zichzelf te genezen.

Wilt gij gezond zijn?

Dan staalt en sterkt uw lichaam.

Vóór alle dingen: buigt het onder de macht uws geestes. Spreekt: ik wil gezond zijn; ik wil het worden met alle kracht des lichaams en der ziel. En gij zult gezond zijn.

„Ik ben zoo mat”, klaagt het bleekzuchtige meisje „ik kan niet wandelen; ik kan niet arbeiden”. En moede zit zij daar met matte oogen en slaperige houding, een onverkwikkelijk beeld.

Daar wordt onverwacht het bezoek van eene zeer lieve vriendin vermeld. En met een slag is de matheid overwonnen; de oogen helderen, de wangen worden rood; men spreekt en lacht; men vergezelt de vriendin nog een langen weg en scheidt van haar met de dankbare woorden: „Gij hebt mij van daag gezond gemaakt”

Ja, zulk een aangename ontmoeting doet wonderen. Maar er komt niet immer een vriendelijk bezoek. Nu, geeft uzelfen de aansporing; komt zij niet van buiten, zoo moet gij ze van uzelfen aanschaffen, daar helpt niets. Daar helpt alleen de vaste wil. „Ik wil gezond zijn”. Beproeft het eenmaal! Wilt maar ernstig! Laat uw geest triomfeeren over het lichaam. En plaagt u de pijn, zet een kalm gezicht en neuriet een liedje.

Onmogelijk!...hoe kan men zingen wanneer men kiespijn heeft, of bedaard glimlachen met een heet voorhoofd en koude voeten? Gemakkelijk! Wellicht gaat het toch; wilt maar ernstig. Blijven wij bij het genoemde geval, de kiespijn. Dadelijk grijpen wij het eenvoudig middel: wij gaan tot den tandarts.

Maar zijn spreekuur is voorbij en hij is uitgegaan. Zeer ernstig. Welnu, zijn wij onzen eigen arts! Wij spoelen den mond met lauw water en wrijven het tandvleesch met zachten borstel; nog een heet voetbad ter afleiding en de pijn gaat weg.

Het geeft ook gevallen waar wij door buitengewone omstandigheden verhinderd zijn, deze middelen te gebruiken. Daar helpt alleen de vaste wil. Denkt eene aangename gedachte! Dwingt uzelfen tot een gelijkmatige, rustige uitdrukking van uwe aangezichtsspieren. Neemt eene voor u aangenomen arbeid voor en concentreert al uwe gedachten op denzelfen. Stelt een lief beeld voor uw geestelijk oog. Zij lacht onwillekeurig. Zij neuriet uwe lievelingsmelodie, eerst zacht, dan luider, en het wonder is volbracht: de pijn verdwijnt, de geest heeft het lichaam veroverd.

Beschouwt uwe natuur zoo nauw als een opmerkzame arts dit doet. Veronachtzaam geene der noodige verrichtingen; wascht uw lichaam iederen morgen van hoofd tot voeten; vergunt het de noodige beweging, drukt niet de edele ademhalingsorganen door kromme, zorgelooze houding. Mishandelt uwe zenuwen niet door arbeiden en lezen in de schemering; zet uzelfen niet zweetende tusschen twee opene deuren in de tocht. Blijft niet langer dan tien minuten in het bad; eindigt te eten wanneer gij het aangename gevoel van een lichte verzadigdheid bespeurt. Zijt matig ook in andere dingen. Hoedt uzelfen voor overspanning in het vermaak. Staat in bestendige zelfbeheersching. Zijt uw eigen arts.

Uit „Fürs Haus”. *Der Stern*.

Getuigenissen aangaande de „Mormonen”

„Er is geen aangener volk met hetwelk te handelen, noch een beter soort van menschen om volksplantingen in Canada te maken dan de „Mormonen” zeide de heer O. H. Day een man van zaken, tot eenen onlangs vertegenwoordiger van de *Winnipeg*

(Canada) *Tribune*. „Er zijn ongeveer 10,000 Mormonen in volksplantingen in het noordwestelijke grondgebied”, zeide de heer Day verder, „en de meerderheid van hen zijn vergaderd in de omstreken van Cardston, Magrath, Stirling, en andere dorpen langs de lijn van den spoorweg van Lethbridge. Het is een prachtig land en het volk is spaarzaam en schrander. In handel zijn zij vertrouwbaar, en opgevoed zijnde in de Vereenigde Staten; zijn zij met onze wetten en instellingen niet onbekend. In dit opzicht staan zij ver boven vele der Europeesche volken.

Cardston is het middelpunt van eene bebouwbare landstreek even zoo vruchtbaar als in het westelijke gedeelte van Canada kan zijn. Zij maken voortreffelijke kanalen voor de bewatering van het land. Zij zijn allen van een verstandig karakter en liefhebbers van boeken, couranten en andere middelen van beschaving.” De heer Day vond Magrath en Stirling, beide zeer vooruitgaande dorpen. Vele der bewoners zijn vermaagschapt, en nieuwe aankomenden worden door hunne bureu immer geholpen. In dit opzicht geven zij een belangrijke les aan hunne medeburgers in Canada in gastvrijheid en goedheid jegens vreemdelingen.

Gemengd Nieuws.

Op Maandag 2 Dec. had de opening van het zeven en vijftigste Congres der Vereenigde Staten van Noord Amerika plaats.

Volgens sterrekundige berekening, heeft men door middel der telescoop en fotografie 200,000,000 sterren kunnen waarnemen. Doch het is duidelijk gebleken, dat dit slechts een klein gedeelte is, van de werelden welke in het heelal omwentelen, daar de planeten welke door wedergekaatst licht in de verre eindeloze ruimte schijnen, niet door telescoop noch door fotografie kunnen worden waargenomen.

De ex-koningin Liliuokalani der Sandwichseilanden bracht in Nov. 11. een bezoek aan Salt Lake City. Zij genoot eene hartelijke en feestelijke ontvangst van voorname ingezetenen en vroegere onderdanen, waarvan vele leden der Kerk zijn. Behalve een bezoek aan het lustoord Saltair, woonden zij ook de orgelbespeling bij in den Tabernakel en was de gast van Pres. Joseph F. Smith, op een avond partij, welke beiden ter harer eere gegeven waren.

I N H O U D:

Wederorganisatie van het Eerste		Het Bloedbad te Haun's Mill	Blz. 28
Presidentschap (Slot)	11z. 17	De Invloed van Wijskracht op de Gezondheid „	30
Het Boek van Mormon	„ 21	Getuigenissen aangaande de Mormonen „	31
Het Beginsel der Tiende	„ 25	Gemengd Nieuws	„ 32

Uitgave van S. Q. CANNON, *Izaak Hubertstraat 120*, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland